

[Gottschalck-Hansen.]

at sætte gemytterne i brand og fremkalde debat som det foreliggende efter min mening ret beskedne lovforslag om forsvarets personel. Der har været fremmøde for udvalget af deputationer repræsenterende de interesserede parter, og der har været fremført argumenter, der skulle tale imod denne efter min mening ret beskedne ændring. Der er imidlertid ikke fremført argumenter af en sådan art, at det giver mig grund til på mit partis flertals vegne at ændre ved den indstilling, jeg gav udtryk for, da lovforslaget var til første behandling.

Lovforslaget er for det første en ajourføring af den gældende personellov fra 1951. Det er en forudsætning for det forsvarsforlig, der blev indgået i fjor, og dernæst drejer det sig jo om et ret beskedent antal mennesker, der ikke efter den gældende ordning når at få officersstatus; efter det for mig oplyste drejer det sig i alt om 315 personer.

Det er i dag den 4. maj, og jeg tænker 17 år tilbage i tiden, da vi oplevede den for os alle så store og vidunderlige stund, da vi var blevet befriet. Så oplevede vi ganske kort tid efter befrielsen, at en række medborgere, der havde ydet en påskønnelsesværdig og god indsats i Danmarks modstandskamp, blev belønnet, honoreret, derved, at de fik en eller anden charge i vort værn, vort forsvar. Det var ejendommeligt nok kun de ganske få, der blev de udvalgte; den almindelige opfattelse var den, at sådan indsats ikke skulle honoreres eller belønnes. Men der var altså en række officerer og folk, der ikke var officerer og ikke havde militærmæssige og uddannelsesmæssige forudsætninger for at være det, som fik en charge og blev officerer, og nogle af disse er endnu tjenstgørende i dansk forsvar.

Der har formentlig været folk inden for hæren, der dengang mente, at de blev listet ind ad en bagdør. Så vidt jeg kan skønne og vurdere, har de alle levet op til den opgave, der blev dem betroet, vist sig kvalificeret dertil, og jeg er da helt overbevist om, at det samme vil blive tilfældet med de mennesker, der nu inden for overfenrik- og fenrikgruppen får tildelt officerscharge.

Jeg kan derimod ikke tilslutte mig de i bemærkningerne til lovforslaget fremførte synspunkter med hensyn til distinktion-

nering. Dette punkt er ikke nedfældet i en lovparagraf, og jeg har derfor alene af den grund ikke mulighed for at stille ændringsforslag, hvad jeg ellers ville have gjort, men jeg har skrevet nogle bemærkninger om problemet i betænkningen.

Meningen med distinktioneringen er jo, at man skal kunne skelne, se, hvilken uddannelse og anvendelse de pågældende befalingsmænd har. Det har selvsagt praktisk betydning i tjenesten, og vi har da også set, at den højtærede forsvarsminister er gået ind for dette, for så vidt angår søværnets nye specialofficerer. De får en afvigende distinktionering fra den, andre specialofficerer har, og jeg synes, det er saglig rigtigt.

Jeg vil gerne sige til det ærede medlem hr. Per Hækkerup, at hvis den opfordring til dans, som det ærede medlem giver den højtærede justitsminister, som er fungerende forsvarsminister, bliver fulgt, sådan at man ændrer ved det bestående og lader søværnets nye officersgruppe distinktionere på samme måde, som tilfældet er inden for hæren og flyvevåbnet, vil jeg forbeholde mig min stilling ved tredje behandling af lovforslaget, for jeg synes, det er et tilbageskridt. Jeg mener, det er saglig rigtigt, at man har denne forskelsbehandling, for når man bevarer titlerne — og det er jo det, det drejer sig om — overfenrik og fenrik, så må man som en ganske naturlig konsekvens heraf også bevare distinktioneringen. Derfor kan de godt have officersstatus og sidde i samme kantine som officererne o. s.v. Det har jeg intet imod; jeg synes, det er helt rigtigt. Men når man bevarer titlerne fenrik og overfenrik, vil det også for mig at se være saglig rigtigt og korrekt, om man bevarede distinktionerne for disse grupper. Jeg har givet udtryk for dette i mine bemærkninger i betænkningen og er sindet at stemme for lovforslaget, hvis ingen ændring sker, men jeg vil gerne ligesom den ærede socialdemokratiske ordfører henstille til ministeren — både til den fungerende og til den virkelige forsvarsminister — at overveje, om ikke man skulle tage den logiske konsekvens af sin egen indstilling, for så vidt angår det maritime værn, og føre den over på de nye officerer i hær og flyvevåben.

Jeg skal ellers anbefale lovforslaget vedtaget.